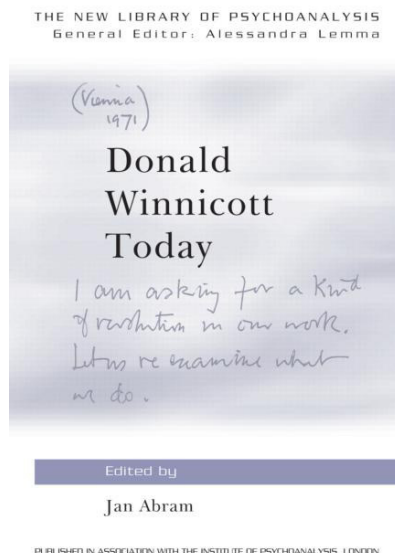

Bokanmälan
Bokanmeldelse

Jan Abram (Ed.)
London

Donald Winnicott Today

Denne boken er meget innholdsrik, og dekker mange områder av Winnicotts liv og virke, samt hans teorier og publikasjoner (over 600 papers). Den belyser spørsmål rundt hva som var revolusjonerende for psykoanalysen ved hans teoretiske matriser. Boken er omfattende og går i dybden med analyser av Winnicotts originale arbeider. Utvalgte publikasjoner av Winnicott, med fokus på den vekt han la på tidlig utvikling og den innflytelse hans tanker fikk både for teori og praksis innenfor psykoanalysen.

Boken har tre hovedseksjoner:

- oversikt og utvikling av Winnicotts teorier
- personlige bidrag fra fremtredende psykoanalytikere om Winnicotts innflytelse på deres eget arbeid
- Winnicotts senere arbeid og innflytelse på dagens psykoanalyse.

Winnicotts vei inn i psykoanalysen. Han ble trukket inn i første verdenskrig som medisinsk offiser mens han studerte medisin. Da han kom tilbake fra krigen og skulle fullføre sitt medisinstudium, lette han etter litteratur om drøm. Han hadde oppdaget at han ikke lenger husket sine drømmer.

Og bøkene han fant, var Freuds *Interpretation of dreams* samt Pfisters *The Psychoanalytic Method*.

Etter fullført medisinstudium begynte han å spesialisere seg i pediatri. Samme år som han giftet seg, startet han sin første personlige analyse var hos James Strachey i 1923. Analysen varte i ti år. I 1924 åpnet han sin privatpraksis. (samme år blir faren adlet). Han ble kandidat ved Institute of Psychoanalysis i 1927. Hans første publikasjon var: *Clinical notes on disorders of childhood* (1931). I 1935 ble Winnicott den første mannlige barneanalytiker. I tiden som fulgte, begynte han på sin andre personlige analyse, hos Joan Riviere – den varte i fem år. Melanie Klein var supervisor for hans lærekasus i

barneanalyse. Han tok senere Kleins sønn Erich i analyse. Men greide å stå i mot hennes ønske om å supervisere også denne analysen.

Controversial Discussions. De kontroversielle diskusjonene startet i 1941, to år etter Freuds død. Winnicott var med på diskusjonene. Men Klein besluttet i 1942 å droppe ham fra videre diskusjoner, noe hun åpenbart hadde myndighet til, eller bare bestemte, med den begrunnelse at han ikke hadde forberedt seg grundig nok til diskusjonene. I 1944, når diskusjonene avsluttes, velger Winnicott ikke å slutte seg til noen av de to hovedgruppene, hhv ledet av Melanie Klein og Anna Freud. Han ble i stedet en del av *Independent Group*, også kalt *Middle Group*, av psykoanalytikere. Han ble pensjonist i 1963, men fortsatte å være faglig aktiv med foredrag og publikasjoner frem til sin død i 1971. Han skulle holdt et foredrag ved konferansen *The psychoanalytical concept of aggression* i Wien i juli 1971. Han var invitert til å presentere sitt foredrag i et panel for barneanalyse, og hadde tidlig bestilt hotell, men døde i januar samme år. Foredraget ble aldri holdt, men hans notater ble tatt vare på, og blir omtalt i bokens tredje del. Etter hans død er en rekke arbeider publisert posthumt. Det er også mange upubliserte manuskripter i Winnicott-arkivene i London og New York. I de senere år er det kommet frem interessante funn fra arkivene, noe som fremkommer i flere kapitler i boken. Både Winnicotts teoretiske arbeider og hans kliniske erfaring med barn har hatt stor innflytelse for forståelsen av barns tidlige utvikling og faktorer som betyr mye for utviklingen. Hans begrep *overgangsobjekt* er ett eksempel på noe av det han er blitt særlig kjent for. Overgangsobjekter er ting barn knytter seg til (bamse, sutteklut eller lignende), og som de i en overgangsperiode ikke kan skilles fra. De fungerer som konkrete symboler for foreldrenes, objektene, trygghet og varme, inntil barnet har mental kapasitet til å vite at foreldrene eksisterer også når de er ute av syne. Bokens ambisiøse siktemål er å belyse hva i Winnicotts teoretiske matriser som revolusjonerte psykoanalysen. Den går grundig og systematisk inn på mange områder, og presenterer dem i en kontekst som gjør innholdet interessant, og gir følelsen av at her får man mye nytt, og stoffet virker aktuelt også i dag. Winnicott hadde en forkjærighet for å fokusere på livskraft – *vital spark* – fremfor dødsinstinktet: *In each baby is a vital spark, and this urge towards life and growth and*

development is a part of the baby, something the child is born with and which is carried forward in a way that we do not have to understand. Denne forkjærigheten kan forklare hvorfor hans oppfatninger vekker entusiasme hos mange – fremdeles.

Jan Abrams har selvinngående kunnskap om Winnicott, og denne boken viser hvordan hans bidrag har en fundamental betydning for å forstå hvordan psykoanalytisk teori og praksis har fortsatt å utvikle seg. Hun har en fulltids psykoanalytisk praksis i London og er medlem av Institute of Psychoanalysis. Hun er medlem av "Paris-gruppen" – en arbeidsgruppe i European Psychoanalytic Federation, samt Visiting Professor, Centre for Psychoanalytic studies, University of Essex.

Referanse

Jan Abram (Ed.)
Donald Winnicott Today
 London: Routledge, The New Library of Psychoanalysis
 Published in association with the Institute of Psychoanalysis, London
 ISBN 978-0-415-56488-5; 978-0-415-56487-8
 Antal sider: 478

Anne Grete Hersoug

Forsker ved Klinikk psykisk helse og rusbehandling, Enhet voksenpsykiatri, Universitetet i Oslo; deltids selvstendig praksis.
 Mellanrummets redaksjon, Oslo.

a.g.hersoug@medisin.uio.no

